

Bakalářská práce

Jméno a příjmení (student): Eva PODRUHOVÁ

Oponent: Jaroslav Brož, Th.D. S.S.L.

Posudek oponenta:

Bakalářská práce na téma „Nedorozumění v Janově evangeliu“ si klade za cíl verifikovat a rozšířit hypotézu H. Leroye (1967) o problému nedorozumění ve čtvrtém evangeliu s tím, že se jedná o zvláštní literární formu.

Metodicky je práce srozumitelná a jasná. Studentka nejprve uvede čtenáře do problematiky a pokusí se zajistit teoretická východiska. Poté na dvanácti vybraných textech Janova evangelia demonstruje, co se „nedorozuměním“ myslí. Při rozboru a komentáři užívá obvykle standardních exegetických kroků.

Autorka práce konzultovala literaturu v dostatečném rozsahu. Chvályhodné je, že většina titulů jsou odborné komentáře k Janovu evangeliu v dobrém výběru; nechybí téměř žádný z obecně uznávaných „autorit“ (Barrett, Brown, Bultmann, Haenchen, Schnackenburg), ale i další. K dalším přednostem patří, že – jak je patrné – studentce nečiní problém pracovat s řeckým textem.

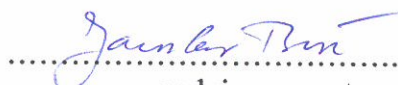
Kladně lze ohodnotit i rozsah studie, překračující běžný standard bakalářské práce. Autorka se vyjadřuje srozumitelně a jasně, také formální úprava svědčí o pečlivosti a badatelské erudici. Upozorňuji jen na některé přepisy v řeckých slovech, např. na str. 28 a dalších má být ἄνωθεν místo ἄνωθεν; na str. 54 má být τέκνα místo τέπνα; na str. 54 a dalších má být ἀκολουθεῖν místo ὀκολουθησαι; na str. 67 má být ἀποθάνη místo ὀποθάνη; na str. 76 má být ἀρχιερεῖς místo ὀρχιερεῖς; na str. 77 má být ἀκούω místo ὀκούω.

Pracovnímu postupu lze asi vytknout, že při exegezi každého z úryvků by bylo asi lépe nejprve uvést vymezení a kontext textu a jeho základní strukturu a potom teprve uvést jednotlivé problémy. Jinak je čtenář vržen *in medias res* a nedokáže se ve výkladu dobře orientovat. Poněkud nesourodě působí druhá část první kapitoly „Nejednoznačnost v jazyce“, kde chybí přímé propojení se studovaným tématem, takže při četbě máme dojem volně vložených pasáží z jazykových příruček.

Množství prostudovaných textů je úctyhodné. Snad by ale bylo lépe vybrat textů méně a zpracovat je více do hloubky. Postrádám v závěru jasnější klasifikaci jednotlivých případů. Také bych polemizoval s označením „nedorozumění“ jako zvláštní literární formy. Chceme-li mluvit o literární formě, museli bychom jasně ukázat konstantní formální schéma a jeho různé typy a varianty. Podle předložené studie se zdá, že „nedorozumění“ v Janově evangeliu zůstává na rovině stylistického prostředku užitého v teologické funkci.

Přes vyjmenované nedostatky práce vykazuje značné kvality, a proto ji doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 13. května 2006

.....
podpis oponenta